

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

Appendix Ad Vsvardi Martyrologivm, Complectens aliquot Sanctos ordine
literarum, qui in eius aucto Martyrologio absunt: cum annotatione
auctorum qui de eis meminerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

APPENDIX AD VSVARDI MARTY- ROLOGIVM,

Complectens aliquot Sanctos ordine literarum, qui in eius aucto Martyrologio absunt: cum annotatione auctorum qui de eis meminerunt.

A.

Brilij, Alexionis, & Alaphionis, festi dies quotannis ab indigenis celebrantur. qui monasticum viuendi genus excolendo, Christianam religionem in Palæstina multum amplificarunt. Sozomenus lib. 3. cap. 13.

Abundius, mansionarius ecclesiæ sancti Petri, auctoritate beatissimi Apostoli paralyticâ curauit, vir magnæ humilitatis, & grauitatis. Gr. li. 3. dial. c. 25.

Acacius, Amydæ episcopus, conflauit multa vasa aurea & argentea, quæ ecclesia eius ex oblatione Christianorum habebat: quibus redemit exercitum captiuorum Persarum, ad septem millia, qui à Romanis militibus capti, fame consemebantur. Libro II tripartitæ cap. 16, ex Socrate lib. 77 cap. 21.

Acacij Berocæ episcopi domus semper patebat, vt à peregrinis & ciuibus, quibuscunq. placeret, & cibi, & somni capiendi tempore, conspiceretur. Sozom. lib. 7 cap. 27.

Abel primus iustus occiditur, Genesis 4. Inuocatur in litanijs Romanæ ecclesiæ, pro commendatione animæ.

Adæ saluti qui contradicunt, metiuntur omnes. Irenæus lib. 3 cap. 39. Sapia illi qui primus formatus est à Deo, pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit, & eduxit illum à delicto suo. Sap. 10.

Adamānus abbas, plurimā partem Scotorū in Hibernia, & nonnullam etiam de Britonibus, ad catholicam Paschalis temporis obseruantiam sua prædicatione correxit. Scripsit idem librū de locis sanctis. Beda lib. 5. historiæ, cap. 16, & 22.

Li 4

Ædesius

Ædesius apud Cæsaream Palæstinæ post vitæ rationem, quam pallio vestitus more philosophi sanctissime traduxerat, post latam à præside sententiam, qua ad metalla erat damnatus, iudicem coarguens, ad extremum in mare proijcitur. Eusebius lib. 8 hist. eccl. cap. 15 nouæ & integræ versionis.

Emiliana & Tarilla, amitæ Gregorij papæ, vno ardore conuersæ, sub districtione regulæ viuentes, in domo propria socialem vitam ducebant, & in amorem conditoris succrescentes, quotidie ad æterna transibant. Gregorius homilia 38 Euang.

Agilegi martyris benedictionem à vobis transmissam, percepimus. Gregorius Dominico Carthag. lib. 10 registri epist. 1.

Aiax à paganis sæpe immaniter vexatus est. Fertur ter modo cū vxore sua congressus, tres sustulisse proles: deinde solitariam duxisse vitam, & postmodum præclare Botolianam gubernasse ecclesiam. Sozom. lib. 7 cap. 27.

Alexander religiosus, tumulum habet Aruernis, de quo frequens infirmorum necessitas eraso puluere consequitur sospitatem. Gr. Turonensis in gloriam confessorum cap. 36.

Amabilis, vici Ricomagensis presbyter, virtutibus magnis præcellens, sæpe serpentibus dicitur imperasse. Ibidem cap. 33.

Amantius, presbyter Tudertinæ ecclesiæ, Apostolorum more manum super agròs imponens, salutem restituit: signo crucis serpentes extinxit: & mente captum, quem Medici phreneticum appellant, curauit. Gregor. lib. 3 dial. cap. 35.

Anastasius magi filius, & paternis sacrilegijs institutus, contritus est malleo prædicationis, & transfusus in membra corporis Christi. Ad iudicem tractus, carceres horribiles pertulit: famis, frigoris, sitis, omniumque necessitatum inopiam tolerauit: verbera contempsit; tandemq. in flumine necatus, eodem elemento vitam carnis amisit, quo vitæ æternæ sacramenta perceperat. Petrus Damiani sermone de ipso.

Anastasius, vir sanctissimus, notarius fuit Romanæ ecclesiæ. Sed soli Deo vacare desiderans, serinium deseruit, &

Supper

Suppentonium monasterium elegit, cui solerti custodia præfuit. Greg. lib. 1 dial. cap. 8 & 7.

Anastasius, Antiochenus episcopus, commendatur ab Euagrio lib. 4, cap. 39 / lib. 5, cap. 5.

Andream monachum, qui Calibytes vocabatur, virum sanctum, Constantinus Copronymus, quod ab eo reprehensus & impius dictus fuerat: Iulianum item & Valentem, flagris occidit. Zonaras to. 3. Ibidem de eiusdem sæuitia in monachos & proceres.

Apollo Alexandrinus, vir eloquens, potens in Scripturis, hic erat edoctus viam Domini, & feruens spiritu loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Iesu. Actuum 18.

Asella virgo, vnius cellulæ clausa angustij, latitudine paradisi fruebatur. Ieiunium pro ludo habuit, in ediam pro refectione. Hieronymus to. 1 ad Marcellam de laudibus Asellæ.

Auxentius vir grauis & pius, sanctusque senex, bestiis traditur discerendus, ab Urbano Palæstinæ præfecto. Tres ad singulare pugillatus certamen sententia designat. Alios ad æris metalla in Phæno Palæstinæ condemnat, ac inter eos, qui iam ad robustam & virilem ætatem peruenerant, primum exectis testiculis eunuchos facit. &c. Eusebius lib. 3 hist. eccl. cap. 17 integræ versionis.

B.

Barlaam & Iosaphat apud Indiam claruerunt. quorum historia extat per Ioannem Damascenum.

Barfanuphius monachus apud Gazam, in carne carnî vitam aduersariam degit, adeo vt multa mirabilia ederet miracula. Euagrius lib. 4. cap. 32.

Benedictus iuuenis, ætate grandæuus à Gothis in clibanum succensum inclusus, altera die illæsus inuentus est. Gregorius lib. 3 dial. cap. 18.

Benjamin diaconus Persicus, postulante Legato Romano, post biennium è carcere dimittitur. Sed impossibile iudicabat lumen alijs non participare, eosque qui talentum abscondunt, maxima pæna dignos esse. Vnde nullatenus prædicare cessabat. Secundo igitur captus, martyrium per tulit, infixione calamorum in ungues viginti digitorum, & in femur, vnde humana origo descendit. Cassiodorus lib. 10 tripartitæ cap. 33.

Ii 5

Benno

A P P E N D I X.

Bennonem Misnensem episcopum Adrianus sextus retulit in numerum Diuorum. Vnde Lutherus ira inuidiaq; accensus, cōuitiosissimum simul & impijssimum mox edidit libellum, cui Teutonice hunc dedit titulum, Aduersus nouum idolū & antiquū diabolū, qui Misnæ exaltandus est. Cæterum ad eius calumnias grauitè ac erudite respondit Teutonice Hieronymus Emser. qui & vitam beati Bennonis elegantissime descripsit libro Latino †, antequam Lutheri nomen fuisset orbi cognitum. Ioan. Cochlaus in commentario de actis & scriptis Lutheri, Anno 24. Scripsit Tritthemius, abbas Spanheimensis, pro eius canonizatione ad Iulium papam, epistolam 64, ad petitionem ducis Georgij. In qua inter alia ait, Vita Bennonis sanctissima, plena virtutibus, à vetustioribus, suisq; contemporaneis luculenter habetur descripta: & multa quotidia in ecclesia Misnensi ad eius tumulum fiunt miracula.

Berechtrwaldus abbas, Theodoro in episcopatu Doruernensi successit, scientia scripturarum imbutus, & ecclesiasticis simul ac monasterialibus disciplinis summe imbutus. Beda lib. 5 historiæ cap. 9.

Bertrandus abbas grandis siluæ. Collectæ & antiphonæ habentur ibidem. Index Cisterciensium.

Bonifacius, Ferentis episcopatus officium tenuit & moribus impleuit. Cuius etiam pueruli, multa miracula, Gaudentius presbyter Gregorio papæ narrauit. Lib. 1 dialogorum cap. 9.

Bonifacius, Romualdi discipulus, obtenta licentia Rusiam siue Sclauoniam miro feruore, & martyrij desiderio Christi euangelium annunciaturus adiit. cumq; plurimos conuertisset, capite truncatus, martyris gloriam adeptus est. Petrus Damiani in vita Romualdi, to. 3 Suriij pag. 715.

Caluppareclausus, ab infantia sua semper religiosus fuit, & apud monasterium Melitense termini Aruerni conuersus, in magna se humilitate fratribus præbuit: sicut in libro vitæ eius scripsimus. Greg. Turonensis lib. 5 historiæ cap. 9.

Carolomannus, princeps Austrasiorum, in Cassino monachus effectus est. Regino Anno 745/ Pontificale in Zacharia.

Cassio Narniensis vrbis episcopo mos erat quotidianas

Deo

quæ excus-
sus est an-
no 1512.

cap. 11 de
vita pa-
trum.

Deo hosti-
deret, qu-
molare
Nam cur-
horam o-
defluens
stabat. C-
Cassij in
Christi
go, in H-
vitam ser-
ad Prædi-
de Co-
3 cap. 26
Confl-
tum hab-
Confl-
annisu a-
in eccle-
aquam l-
Cyril-
naris in
D
m
los ac v-
& dom-
victus p-
ad inha-
eruditio-
quocu-
Multos
punit,
Dor-
egregi-
Palæst-
addicit
Christi
Dor-
tantur

Deo hostias offerre, ita ut p[an]e nullus dies vitæ eius abscederet, quo non omnipotenti Deo hostiam placationis immolaret. Cui cum sacrificio valde etiam vita concordabat. Nam cuncta quæ habebat, in elemosynis tribuens, cum ad horam offerendi sacrificij venisset, velut totus in lachrymis defluens, semetipsum cum magna cordis contritione mactabat. Greg. homilia 37 euangeliorum. Meminit etiam Cassi in dialogis lib. 3 cap. 6 / & lib. 4 cap. 56.

Christina cognomento mirabilis, sanctæ memoriæ virgo, in Hasbania claruit, in oppido sancti Trudonis. / Cuius vitam scripsit Thomas de Cantiprato, Supprior Louanij ad Prædicatores, circa annum 1254. *tom 03 Surij.*

de Colmanno episcopo Beda in historia gentis suæ lib. 3 cap. 26 / lib. 4 cap. 4.

Constantium episcopum Aquinatem, prophetiæ spiritum habuisse, multi testantur. Greg. 3 dial. cap. 8.

Constantius in v[er]be Anconitana mansionarius, toto annu[m] ad sola cælestia flagrabat. Quadam vero die dum in ecclesia Dei oleum deesset, elementi naturam mutans, aquam loco olei ardere fecit. Gregorius lib. 1 dial. cap. 5.

Cyrillus episcopus Gortynius, martyr fuit. de quo Zonaras in Michaële Balbo.

D.

Doctorem œcumenicum cum duodecim suis collegis martyres fecit Leo Isaurus iconomachus, doctos illos ac venerabiles viros noctu comburi iubens cum libris & domo quam inhabitabant. His ob eruditionem publicus victus præbatur, & ab antiquis temporibus domus regia ad inhabitandum attributa erat libris instructissima. Quos eruditionis & cognitionis avidi accedebant. Imperatores quoque ad rerum gerendarum consilia eos adhibebant. Multos præterea detestandæ suæ voluntati aduersantes, punit, ac martyres facit. Zonaras tomo 3.

Dominius vir, cum ob infinitas fidei cōfessiones, tum ob egregiam in libere de religione loquendo alacritatem, apud Palællinos omnes cum primis illustres, incendiij supplicio addicitur. Eusebius lib. 8 hist. cap. 17 plenæ versionis per Christophorsonum.

Domnolus assumpto episcopatu Cenomannorū, talē se tantumq[ue] præbuit, ut in summæ sanctitatis culmē euectus debili

A P P E N D I X.

debili vsum gressuum, cæco restitueret visum. Greg. Turonensis historię lib. 5 cap. 9.

Donatus episcopus Epiri immanem draconem occidit signo crucis edito, & in eum expuendo: fontem quoque precibus suis excitat. Sozom. lib. 7 cap. 25/ tripartitę lib. 3 cap. 46.

Donati sanctum ac venerabile corpus habeant Isaurie sacerdotes recondendi licentiam in vnam ecclesiarum Cassiopi castri, relaturi post pacem Deo redditam. Gregorius lib. 12 epist. 2 & 8.

Dormientes septem Turonis, nepotes fuerunt beati Martini, ex duobus fratribus: Clemens, Primus, Cletus, Theodorus, Gaudens, Quiriacus, & Innocentius. quorum vitam & conuersationem celebrem descripsit Gregorius archiepiscopus Turonensis. Impressus est Parisijs anno 1511. in 4, cum Seuero.

Eadbertus episcopus Lindisfarnensis, fuit diuinarum scripturarum scientia, simul & præceptorum celestium obseruantia, ac maxime eleemosynarum operatione insignis. Cuius corpus in sepulcro benedicti patris Cudberti positum est. In quo loco signa sanitatum aliquoties facta amborum meritis testimoniũ fecerunt. Beda lib. 4 historię cap. 29 & 30. Itẽ in vita Cudberti cap. 40, 43, & sequentibus.

Eadgathę vitam descripsit Gotzelinus Morinensis, qui claruit anno 1110. Catalogus Script. Britannię.

Eleusium episcopum Cycizi in carcerem conclusit Iulianus, vtpote qui parasset ædes ad viduas alendas, monasteria sacris virginibus extruxisset / & gentiles ad ritus patrios contemnendos induxisset. Sozom. lib. 5 cap. 14/ Compulsus consentit Valenti Imp. Ariano, sed mox penitens, alterum episcopum creari iussit. Idem lib. 6 cap. 8.

Eleutherius abbas in pomerijs Spoletanę vrbs, vir mirę simplicitatis & compunctionis, à discipulis suis refertur plorando mortuum suscitasse, & Gregorio orando impertravit vt ieiunare posset. Greg. lib. 3 dial. cap. 33.

Ephraim Mylassenorum episcopus, diem festum habet in vico Leuce. Metaphrastes de Eusebia, 25. Ianuarij.

Eulogius cum multis in exilium relegatus, Antinoei tota die, totaq. nocte Deum deprecabatur. Protogenes vero ludimagister effectus, morbos adolescentium expulit, prius

Greg. Tur
nem occidit
tem quoque
partita lib. 9

ean Ifauria
esarum Cal
. Gregorius

erunt beati
nus, Cletus,
ius. quorum
it Gregorius
Parisijs anno

t diuinarum
m caelestium
ratione infi
ris Cudberti
quoties facta
b. 4. historia
sequentibus
ianensis, qui

2. clusit Iulia
s, monasteria
ritus patrios
14/ Com
penitens, a

6. bis, vir mira
suis refertur
rando impe

3. estum habe
nuarij.
antinoei to
ogenes vero
m expulit,
prius

prius tamen sacrum baptismum eis conferens, & ad Eulogium ducens, qui renatis signum Dominicum imponeret. Cassiodorus lib. 7 tripartita cap. 33, 34. ex Theodorito.

Eupychius sponsus per martyrium à vita migrat sub Iuliano. Sozom. lib. 5 cap. 10.

Eusebius Emesæ episcopus miraculis claret. Insimulatur Sabellianismi, & quod eam partem Astronomiæ profiteatur, quæ rerum euentus prædicit. Sozom. lib. 3. cap. 5. De eius vita librum edidit Georgius Laodiceæ episcopus. Sozom. lib. 2 cap. 6.

Eusebius, Nestabus, & Zenon, fratres, crudelissime martyrizantur à Iuliano. Sozom. lib. 5 cap. 8.

Eusichius in territorio Biturigum eremita multarum virtutum, aurum & diuitias huius mundi velut stercora contorreat. De quo Gr. Turonicus in gloriam Confessorum cap. 82.

Eustochium, virginitatis & ecclesiæ pretiosum monile, ita semper adhæsit matri Paulæ, & eius obediuit imperijs, ut nunquam absque ea cubaret, nunquam procederet, nunquam cibum caperet, ne vnum quidem nummum haberet potestatis suæ, sed & paternam & maternam substantiam à matre distribui pauperibus lætaretur: & pietatem in parentem, hæreditatem maximam & diuitias crederet. Hieronymus tomo 1 in epitaphio Paulæ.

Eutropia vidua fuit in Gallijs. de qua Sidonius ad Praagnatiam lib. 6 epist. 2.

Eutropius Lector productus, ut eos indicaret qui ignem templo iniecerant, ex tormentis moritur. Sozomenus lib. 8 cap. 24. Eandem ob causam multa fortiter perferunt, sancta Olympias, & presbyter Tigris. Ibidem.

Eutychius in spirituali zelo, atque in feruore virtutis se exercuerat, multorumque animas ad Deum perducere exhortando satagebat: Florentius verò eius collega, simplicitati atque orationi deditam vitam ducebat. Ambo verò miraculorum gloria illustres, in Domino quicuerunt. Gregorius 3 dial. cap. 15.

Fabiolæ matronæ laudes & epitaphion scribit Hieronymus ad Oceanum, inter cætera recensens eius publicam Epist. 33
in basilica Laterani pœnitentiam.

Flavianum patriarcham Dioscorus pugnis percutit. vnde

vnde post triduum moritur. Zonaras tom. 3, in Theodosio iuniore.

Florida Diuione quiescit. quæ, vt ferunt incolæ, veste metata, religiosa valde fuit. Gr. Turo. in gloriâ confessorû, c. 43.

Fruuentius ab Athanasio ordinatus episcopus in vltiori India, Apostolicis signis claret, & infinitum barbarorum numerum conuertit ad fidem. Rufinus lib. 10, cap. 9.

Fulgentius Vtriculensis episcopus, à Gothis intra circuli designationem inclusus, in maxima pluuia, pluuiam omnino non sensit. Greg. 3 dial. cap. 12.

G.

GAlla Symmachi Consulis & patricij filia, marito defuncto, abiecto sæculari habitu, monasterio se tradidit, eligens magis spiritualibus nuptijs copulari Deo, in quibus à luctu incipitur, sed ad gaudia æterna peruenitur, quam carnalibus nuptijs subijci, quæ à lætitia semper incipiunt, & ad finem cum luctu tendunt. Greg. lib. 4 dial. cap. 13.

Georgia Aruernis religiosa puella, quotidie ieiunijs & orationibus insistebat. Gr. Turonensis de confessorum gloria cap. 34.

Gerardum Claræuallensem, germanum suum fratrem, sed religione germaniorem, mirifice funebri sermone laudat Bernardus.

26 *super*
Cantica.

Golauduch à Magis Persis grauiter exercuciata, post magna edita miracula, martyrij coronam est consecuta. Cuius vita à Stephano Hierapolis episcopo literis mandata est. Euagrius lib. 6 historiae cap. 19.

Gregorio episcopo Antiochiæ optime cõueniebat Gregorij theologi dictum, Seueritas sic cum mansuetudine temperata fuit, vt neutra res læderetur ab altera, sed vtraque alterius ope maximam consequeretur commendationem. Et ad quamcumque rem animum suum applicabat, in ea perficienda longe erat diligentissimus. Euagrius lib. 5 cap. 6. De eodem lib. 6 cap. 7, 11 & 12.

H.

HEddi erat occidentalium Saxonum antistes, vir bonus & iustus, ob cuius meritum sanctitatis, multa sanitate patrata esse miracula in loco quo defunctus est, referre solitus

folitus est
ablatione
fossa non
Helio
Sozom.
Higba
continen
Hilda
omnes q
vocare co
quarto li
Hono
tria exar
structo F
nachoru
uersation
Horn
negare n
trahere c
fortitud
audu eu
Hygi
Ambr.
Iacob
I porta
sacri con
lippi sec
nitus re
lib. 2 ca
Ignat
pulto, à
ribus ca
Consta
dimissa
ingredi
sepulch
nen in
S. In
Benedi

solitus est reuerēdissimus Pechtelmus antistes. Frequentiq. ablatione pulueris sacri propter languentes, facta est ibidē fossa non minima. Beda lib. 5. historiæ Anglorum cap. 19.

Heliopoli virgines sacræ inaudita crudelitate necantur. Sozom. lib. 5, cap. 10.

Higbald abbas erat in prouincia Lindissi, sanctissimus & continentissimus. Beda lib. 4 cap. 3.

Hildam religiosissimam Christi famulam & abbatissam, omnes qui nouerant, ob insigne pietatis & gratiæ, matrem vocare consueuerant. In cuius laudem multa scribit Beda quarto libro historiæ gentis suæ cap. 23.

Honoratus ab annis puerilibus ad amorem cælestis patriæ exarsit, ab otioso quoq. sermone se restringens. Constructo Fundis monasterio, ducentorum ferme pater monachorum extitit, & circumquaque exempla eximiæ conuersationis dedit. Gregor. lib. 1 dialog. cap. 1.

Hormisdas valde nobilis apud Persas, cum filium fabri negare nollet, diuitijs & dignitate nudatus, iubetur nudus trahere camelos exercitus. Cumq. plurimi transissent dies, fortitudinem nobilissimi confessoris contemplatus rex, nudū eum è suo expulit imperio. Lib. 10 tripartitæ cap. 31.

Hyginum episcopum senem in exilium duci comperi. Ambr. ad Valentinianum epist. 27.

I.

Iacobus siue Diegus Compluti in conuentu Minorum portarius fuit sanctissimus, clarus miraculis. Ad cuius sacri corporis reliquias catholici Hispaniarum Regis Philippi secundi filius, desperatam à medicis sanitatem diuinitus recuperauit. Vide Medinam de recta in Deum fide lib. 2 cap. 8.

Ignatius patriarcha Michaële Rangabe patre suo regno pulso, à Leone castratur, & longo tempore asceticis sudoribus carnem domat. A Theodora imperatrice in sedem Constantinopolis euehitur, & Bardam Cæsarem, qui vxore dimissa cum sua nuru consueuisse dicebatur, sacram ædem ingredi vetat. At ille pontificem multis malis exagitatum, sepulchro tandem includit. Post, inde exactum in Mitylenen insulam relegat. Zonaras tomo 3.

S. Indracti vitam scripsit Guilhelmus Malmesburiensis, Benedictinus qui obiit An. 1142. Ex catalogo Brytanniæ. Ioannes

Ioannes Scotus martyr transtulit Dionysij hierarchiam ecclesiasticam . Inter Christi martyres pontificum auctoritate postea numeratus. Hæctor Deidonatus in Scottorum historia.

Ioannes Brito presbyter , apud Cainonensis vici ecclesiam in summa religione vixit. Per cuius manus Dominus multa signa sanitarum dignatus est operari. Greg. Turon. in gloriam Confessorum cap. 23.

Isaacius monachus Valenti dicit , Redde Imperator orthodoxis ecclesias, quas illis abstulisti, erisq. in bello victor nec es reuersurus nisi reddideris . Ob quæ verba in cubiliam truditur. Sozom. lib. 6 cap. 40.

Isaac monachus de Syria veniens ad Spoletanam urbem cum virtute abstinentiæ, contemptu rerum transeuntium prophetiæ spiritu, orationis intentione , esset incomparabiliter præditus , vnum erat quod in eo reprehensibile esse videbatur, quia nonnunquam tanta ei lætitia inerat, ut illis tot virtutibus nisi sciretur esse plenus , nullo modo crederetur. Greg. 3 dial. cap. 14.

Iuliani cognomento Sabbæ, vitam in historia nostra, Philotheus inscribitur, literis mandauimus. Theodoros lib. 3 cap. 24, aliàs 19. Circiter Edessam exquisitissimum genus disciplinæ monasticæ exercuit. Quæ causa fuit ut Ephraim Syrus, opus de eius vita contexuerit. Sozom. lib. 3 cap. 13.

Iustinus & Similinus presbyteri, cum multis virtutibus polleant intra terminum Beorretanæ vrbis, sapius ad sepulchrum eorum energumeni declamantes mundanus. Gr. Turo. de gloria confess. cap. 49.

L.

L Laurentius à beato Petro Apostolorum principe Aquileiam missus , cum quibusdam pijs fratribus in Noricum venit. vbi Laureacensis vrbis & ecclesiæ primus habetur Apostolus . Cuius honori primaria eius loci parochialis ecclesia dedicata est , quæ nostro sæculo extra Adriaticum oppidum est. Bruschius de Laureaco.

Lazaro monacho pictori celeberrimo , Theophilus tyrannus ne manus iterum sacrarum imaginum picturæ remoueret, ignitas laminas ad manus admoueri iussit. Ferunt tamen post tyranni interitum , diuina adiuuante gratia

Saluato

Saluatoris imaginem in Chalce pinxisse. Ioan. Zonaras
tomo 3.

Lea vidua viro defuncto conuersa est, & monasterij
princeps & virginum mater effecta. De cuius exitu scripsit
Hieronymus ad Marcellam.

Leonides pater Origenis pro martyrio Christi capite
plectitur. Eusebius in historia, initio libri 6 / Hieron. in
catalogo, item ad Pammachium & Oceanum.

Leontius Consularis Campaniæ in martyrio Cæsarij
credidit, ipsumq. martyrem sua chlamyde induit, deinde
baptizatus, & accepto corpore & sanguine Domini de ma-
nu Iuliani presbyteri, tradidit spiritum. Beda, 1 Nouem-
bris ex gestis Cæsarij.

Libyæ incolas Onorichus rex Vuandalorum, quos ad
opinionem Arianam transferre non potuit, ignis incendio,
& alijs infinitis mortis generibus è medio sustulit. Qui-
busdam verò radicitus excidit linguas. Quos, cum Con-
stantinopolim profugissent, se oculis aspexisse docet Pro-
copius, & perinde articulatim locutos, atq. eos quibus ni-
hil tale accidisset. De quibus in edicto Iustiniani fit mentio.
Duobus autem vt primum cum mulieribus loqui volue-
rant, vox adempta fuit, nec donum martyrij amplius cum
illis permansit. Euagrius Epiphaniensis lib. 4 historiae
cap. 14.

Liminius martyr, sepultus est Aruernis in basilica sancti
Venerandi. Cuius agonis historia cum ab incolis teneatur,
nullus tamen ei cultus venerationis impenditur. Gr. Tu-
ronensis de gloria Confessorum, cap. 36.

Longobardi maximam multitudinem è captiuis, gla-
dijs interfecerunt, qui magis eligebant moriendo ad vitam
immortalem tendere, quam adorando caput capræ diabo-
lo dedicatum, vitam mortalem tenere. Greg. 3 dial. cap. 28.

Lucius Britannorum rex, missus ad Eleutherum papam
litteris, Christianus efficitur. Susceptamq. fidem Britanni
vsque in tempora Dioclitiani inuiolatam seruabant. Beda
lib. 1 historiae cap. 4.

Lupicinus Lipidiaci reclusus, magnæ fuit & rigidæ
sanctitatis. Qui triduo ante mortem obtinere meruit apud
diuinam potentiam quod Dauid decantabat, Notum fac
mibi Domine finem meū, & numerum dierum meorum,
vt sciam

*de bello
Gothorū.
lib. 1 Cod.
de officio
praefecti
praetorio
Africa.*

Psal. 38.

Kk

vt sciam

A P P E N D I X .

vt sciam quid desit mihi. Sepultus est in vico Transalenti
Vterq. autem locus sancti præsidij communitur. Greg.
Turonensis de vita patrum cap. 13.

Macedonius, Theodulus, & Tatianus simulachra con-
fregērūt, & cum alij tanquā huius facinoris auctores
cōprehenderentur, se ipsos indicāt, & in craticulis affis, sub
Iuliano martyrio coronantur. So. lib. 5. cap. 10 / lib. 3 cap. 11

Malchi captiui monachi historiam scripsit Hieronymus
in fine tomi primi. Quam contra Centuriones Magdebur-
genses tuetur Alanus Copus, dialogo 2, à cap. 9. vsq; ad 16.

Malchus ex Vintoniensi in Anglia monasterio, episco-
pus in Lesmor Hyberniæ, erat senex, plenus dierum & vir-
tutum. Cui tanta desuper collata est gratia, vt non modo
vita & doctrina, sed & signis clareret. Bernardus in vita
Malachiæ cap. 3.

Marcellus fuit episcopus Diensis vrbs, magnificè sancti-
tatis. ad cuius tumulum ex oleo lychni præstatur medicina
infirmis. Greg. Turon. de gloria confess. cap. 70.

Marcellæ viduæ epitaphium scribit beatus Hieronymus
ad Principiam, epistola 16.

Marcellinus episcopus Anthonitanus flammam contem-
pescuit incendiij. quod totius vrbs interitum minari vide-
batur. Gregorius 1. dialog. cap. 6.

Malcolmus Scotiæ rex, ex Hungaria coniugem habuit
beatam Margaretam, & sanctitate clarus in Domino quie-
uit Anno 1097. Vitam eius scripsit Turgotus episcopus S.
Andrææ, eius familiarissimus. Hector Deidonatus lib. 12
historiæ Scotorum.

Marcellinum Vicohautinum episcopum celebrat Pe-
trus Chrysologus serm. 175

Martius Aruernæ vrbs abbas, parcus erat in cibis, lar-
gus in eleemosynis, promptus in vigilijs, in orationibus
valde deuotus. Cuius vitam scribit Gregorius Turonensis
de vita patrum Galliæ cap. 14.

Martyrius monachus in prouincia Valeria, fide, non au-
tem contactu, signum crucis impressit in panem prunis
& cineribus coopertum, cui fratres obliti erant signum
crucis imprimere, quo in ea prouincia crudi panes signati
solent. Greg. lib. 1 dial. cap. 11.

Maruthas episcopus Mesopotamiæ, religionem Christi-
anam

ham valde propagat. Socrates lib. 7. cap. 8.

Maura & Britta sacratae virgines, intra terminum Turonicum quiescunt. de quibus Greg. Turonicus in laudem confessorum cap. 18.

Mauritius gloriosus martyr Christi, & septuaginta milites eius discipuli, Apameae passi sunt sub Maximiano. Metaphrastes, to. 5. Aloysij.

Maximum vere suo nomini respondentem, virum doctissimum & sanctissimum, & ambos eius discipulos, Constantians monothelita suae voluntati refragantes, crudelissimo supplicio affecit. Zonaras tomo 3

Maximus Alexandriae natus, Constantinopoli episcopus, pulsus insignem de fide aduersus Arianos scripsit librum. Hieronymus de viris illustribus cap. 137

Menę solitarij in Samnio studium fuit nihil in hoc mundo habere, nihil quærere: omnes qui ad se charitatis causa veniebant, ad aeternę vitę desideria accendere. Oblationem Carterij, qui sanctimoniam rapuerat, cognouit per spiritum, spreuit, & abiecit. Greg. lib. 3 dial. cap. 26

Merulus vehementer lachrymis, eleemosynis & psalmodia intentus, magna animi securitate atq. hilaritate defunctus est. Eius etiam confrater Antonius, ne in morte timeret, reuelatione roboratus est. Greg. 4 dialog. cap. 47.

Methodius patriarcha à Theophilo iconomacho, post multos cruciatus, & detinuit euulsionē, in Panormū relegatur, cum duobus latronibus. Cum autem septimū annū ibi in sepulchro exegisset, inde erectus in regia conclusus est. Postmodū mortuo Theophilo sedi restitutus, stupri calūniam, quę ei imponitur, refutat. Zon. tomo 3. pag. 121, 124.

Modesti & Casarij passiones composuit Albericus Cassinensis diaconus, eruditione & eloquentia clarus. Chronicum Cassinense, lib. 3. cap. 33.

Monachi sancti Antonij, Ægypti, Thebaidis, in Scetis, in Nitria, Palestina, Syria, Edeffa, Galatia & c. & eorum admiranda instituta, & viuendi ratio, describuntur à Sozomeno lib. 6. cap. 20 vsq. ad 34 / lib. 3 cap. 13 / lib. 1 cap. 13 & 14 / Socrates lib. 4 cap. 18. 19 / Theodorito in Dei amantiū historia.

Musa puella, propinquante hora exitus, beatam Dei genitricem cum puellis, quas antea per visionem viderat, ad se venire conspexit. Greg. 4 dialog. cap. 17

Kk 2

Narcis.

N.

Narcissus episcopus cum in Rhætia Augusta Deo no-
uam familiam esset lucratus, ad Hispaniam profectus
Gerundæ per tres annos multum populum Deo lucratus
& cum Felice Diacono palmam obtinet martyrij. Greg.
Afræ.

Nicareta Chrysofomo addictissima, perenni virginitate,
præstantiaq; vitæ celebris, amplissimis bonis iniuste spo-
liata, non stomachatur: & ex paucis quæ reliqua erant
alijs largiter suppeditat. Sozomenus lib. 8 cap. 23.

Nilammon monachus oblatum episcopatum omnino
renuit, & inter orandum, hanc vitam relinquit. Cuius an-
nua solennitas celebratur, & templum super sepulcrum
eius constituitur. Sozomenus lib. 8 cap. 9.

Nonnosus monachus, inter alia miracula, lapidem pre-
cibus mouit / lampadem reparauit, & oleum augmentauit
Greg. lib. 1 dial. cap. 7.

Numidicus nobiscum sedeat in clero, luce clarissima con-
fessionis illustris, & virtutis ac fidei honore sublimis. Qui
hortatu suo copiosum martyrum numerum, lapidibus &
flammis necatum, ante se misit: quiq; vxorem adhe-
rentem lateri suo, concrematam simul cum cæteris (vel
conseruatam magis dixerim) lætus aspexit. Ipse semis-
culatus, & lapidibus obrutus, & pro mortuo dere-
ctus, remansit inuitus. Cyprianus epist. 35/ siue lib. 4
epist. 10.

O.

Octavianus archidiaconus, & multa millia virorum &
mulierum, Catholicam fidem afferentium interempta
sunt atque debilitata sub rege Honoricho. Greg. Turonen-
sis lib. 2 historix cap. 3.

Olympias diaconissa monetur à Chrysofomo ne opu-
lentis opes suas & patrimonium relinquat. Sozomenus lib.
8 cap. 9. rapta ad tribunal magna constantia iudici resistit,
& multo auro multata abijt Cyzicum. cap. 24.

Osannæ Mantuanæ vitam libris sex descripsit Franci-
cus Ferrariensis, Magister generalis Ordinis Prædicatorum.
Liber de illustribus Prædicatoribus.

Ostihæ virginis vitam Albericus Vecrus, Regularis,
composuit libro 1. Catalogus Britannicus.

Pandionæ

P.

Pandionæ virginis vitam, stylo triuiali conscripsit Richardus in Elteslei parochus. cuius reliquiæ ibidem conquiescunt. Catalogus Scriptorum Britannia.

Paschasia sancta quiescit apud castrum Diuionense. Gr. Turonensis in gloriam confessorum cap. 43.

Pascasius Apostolicæ sedis diaconus, cuius de Spiritu sancto libri extant, miræ sanctitatis fuit, elemosynarum maxime operibus vacans, cultor pauperum, & contemptor sui. Sed ad Pontificatus ordinem Laurentium elegit contra Symmachum, & omnium post vnanimitate superatus, in sua tamen sententia vsque ad diem sui exitus perstitit. Vnde post mortem nonnullas purgatorias pœnas pertulit. Greg. 4 dial. cap. 40.

Patto secundus episcopus Vuerdensis, & Tanco tertius, relati sunt in diuorum numerum à Pontif. Max. sub Harucho octauo episcopo. Catalogus episcoporum Germaniæ per Brusschium.

Platonis patris spiritualis funebris oratio per Theodorum Studitem, est apud Metaphrastem tomo 7. fol. 275. Item Zonaras to. 3.

Porphyrice, ciuitas in Thebaide, multos habuit confesores. de quibus Eusebius lib. 8 cap. 18 integræ versionis.

Præiecti Forocorneliensis episcopi consecrationem honorauit Petrus Chrysologus serm. 165.

Prætextatus episcopus Rothomagensis, inter psallendum super formulam quiescens, occiditur iubente Fredegunde, in die Dominicæ resurrectionis. Scribit de ipso Gregorius Tur. lib. 5. historiæ cap. 18 / lib. 7 cap. 16 / lib. 8 cap. 31.

Probus Reatinus episcopus approquinquante vitæ termino, vidit sanctos martyres Iuuenalem & Eleutherium. Gregorius 4 dialogorum cap. 12.

Proterium sanctissimum in ordine & choro sanctorum martyrum ponimus: & eius intercessionibus misericordem & propitium Deum nobis fieri postulamus. Qui in sacratissimi baptisterij loco peremptus est, membratimque concisus, & locis omnibus circumtractus, & post hæc igni contraditus, aliaque passus, quæ propter sceleris exaggerationem terretur lingua proferre. Episcopi Europæ ad Leonem imperatorem in epistola pro Concilio

Chalcedonensi tomo 2 Conciliorum. De eo præterea
Euagrius lib. 2 cap. 8.

Pulcheria Imperatrix vouet Deo virginitatem, Theo-
dosium fratrem & sorores pietissime instituit: imperio se-
pietissime præest: & scribit Græce ac Latinæ: hæreses non
sinit existere: multa egregia ædificat templa / diuersoria
pauperum, & monasteria, additis perpetuis sumptibus
Sozomenus lib. 9, cap. 1, 2, & 3.

Quadragesima rustici à Longobardis capti, veritatis ma-
tyres fuerunt, qui ne veritum comedendo condito-
rem suum offenderent, elegerunt gladijs vitam finire. Greg.
lib. 3 dial. cap. 27.

R.

Redempto Ferentino episcopo martyr Euty chius in vi-
sione prædixit efferam Longobardorum vastationem
Gregorius 3 dial. cap. 38.

Rhæticus Augustodunensis episcopus, ad diem obitus
per diuersos gratiarum spiritualium gradus plena perfe-
ctione & consummatione venit. Gr. Turo. in gloriam Con-
fessorum cap. 75. Recensetur inter viros illustres à beato
Hieronymo cap. 92.

Romula, Redemptæ discipula, erat miræ patientiæ, sum-
mæ obedientiæ, custos oris sui ad silentium, studiosa valde
ad continuę orationis vsu. A duobus pfallentium choris
ad cælum est deducta. Greg. homilia Euangeliorum 40/8
lib. 4 dial. cap. 15.

Rolandus in Tareriaco (quiescit). Responsorialia, & Colle-
ctæ habentur ibidē, & indulgentiæ. Indiculus Cisterciensium.

Rodolphus quartus Burgundiæ rex, cum paucis annis in
summa continentia vixisset, intempestiua morte subtrahit-
tur anno millesimo quadragesimo nono, in Sanctorum nu-
merum relatus. Lazius de genealogia Austriaca.

Rutilius sanctissimus martyr, quum totiens fugisset per-
secutionem de loco in locum, etiam periculum vt putabat,
nummis redemisset, post totam securitatem quam sibi pro-
spexerat, ex inopinato apprehensus, & præsi oblatus, tor-
mentis dissipatus, de hinc ignibus datur, passionem quam
vitarat, misericordiæ Dei retulit. Tertullianus de fuga in
persecutione.

Sabinus

S.

Sabinus Canusinus episcopus, spiritum prophetiæ habuit: venenum sibi porrectum facto signo crucis, bibit securus. Greg. 3 dial. cap. 5.

Sabinus Placentiæ miræ virtutis episcopus, Pado fluuio cum ecclesiæ agros inundatione occuparet, commonitorium scripsit. Quo in aquam proiecto, hominum inobedientium duritia confusa est per elementi irrationabilis obedientiam. Ibidem cap. 10.

Sanctulus presbyter Nursiæ prouinciæ, aquam benedicendo in oleum conuertit. In famis necessitate panem inuenit in clibano, quo per dies decem, fragmentis per esum crescentibus, refecit operarios ecclesiæ beati Laurentij à Longobardis incensæ. Gregorius lib. 3 dialog. cap. 37.

S. Secundini vitam scripsit Gauferius Salernitanus monachus Cassinensis, vir doctus & facundus. Chronicon Cassinense lib. 3 cap. 41.

Senatorij ordinis multos ob sacrarum imaginum cultum supplicio affecit Constantinus Copronymus. Zonaras tomo 3.

Sergij abbatis monasterium, eius miraculis & sepulchro insigne, est prope Moscouiam, sub regula magni Basilij. Ioannes Fabri de religione Moscouitarum.

Siluanus quoniam monasticum vitæ genus exercere nitentur, pallium philosophicum gestare noluit. Cum frigus tolerare non posset, episcopatum Philippopolis deseruit. Post Troadis episcopus, cum clericos ex litigantium controuersijs quæstum facere videret, deinceps neminem ex clero iudicem esse permisit. Socrates lib. 7 historiæ, cap. 36.

Sanctus Siluanus discipulus sancti Bernardi, per Cælestinum papam est canonizatus. Index Cisterciensium.

Speciosi germani sui, animam, longe à se positi, de corpore exire vidit Gregorius monachus. Similiter, Spei abbatis anima, qui simplici corde Deo seruierat, visa est à fratribus in specie columbæ cælum penetrare. Gregorius 4 dial. cap. 8 & 10.

Susannæ matronæ, castitatis historia describitur, Danielis cap. 13.

T.

T Arfilla, amita Gregorij papæ, inter duas alias forores suas, virtute continuæ orationis, grauitate vitæ, singularitate abſtinentiæ, ad culmen ſanctitatis excreuerat: Eius anima è corpore egrediens, Ieſum ad ſe venientem vidit. Greg. lib. 4 dial. cap. 16/ & homilia Euangeliorum 38.

Telemachio martyre à gladiatoribus occiſo, ludum eorum remouit Honorius imp. Caſſiodorus 10 tripartitæ cap. 2/ Diaconus lib. 13 de geſtis Romanorum.

Thecla, quæ noſtra vixit ætate, beſtijs traditur deuoranda. Eufebius lib. 8 hiſt. eccleſ. cap. 13 interprete Chriſtophorſono.

Theodorum Adoleſcentem & Antiochiæ confeſſorem, Saluſtius præfeſtus à prima luce vſq. ad horam decimam, tanta crudelitate, & tot mutatis carnificibus torſit, vt nulla ætas ſimile factum meminerit. Sed angelo eum conſolante, tunc mœſtior factus eſt, quando deponi de equuleo iuſſus eſt. Rufinus lib. 10 cap. 36/ Sozomenus lib. 5, cap. 19/ Socrates lib. 3 cap. 16.

Theodorus ex Tarſo Ciliciæ, ſæculari & diuina literatura Græce & Latine inſtructus, Angliſ episcopum petentibus, à Vitaliano apoſtolico papa ordinatur episcopus Cantuarienſis, qui Angliæ eccleſias exemplo & doctrina replens, plenus dierum quieuit in pace. Beda lib. 4. cap. 2/ lib. 5 cap. 8.

Theophanius Comes Centerlenſis vrbiſ, hoſpitalitati præcipue ſtudens, moriturus futura prædixit, & mortuum ſigna alia ſunt comitata. Greg. 4 dial. cap. 27/ & homilia 36 Euang.

Theotinus episcopus Scytharum, vir in philoſophia enutritus, in coma nutrienda perſeuerauit. Quem ob virtutem admirati Hunni, deum Romanorum appellabant. Fertur obuiam ei barbaris prædonibus, cum ſocij lamentarentur, illum deſcendiſſe ab equo ad orandum. Quo factò, neque ipſo, neque comitibus eius, neque equis quibus inſidebant conſpectis, barbaros præteriſſe. Sozom. lib. 7 cap. 25.

Thomas Apameæ eccleſiam adminiſtrans, doctrina & factis facile præſtantiffimus, vt Chofrois furorem molliret, cum

cum eo certamen equorum in circo spectare neququam recusavit, licet hoc ecclesiæ canon vetaret. Euagrius lib. 4. cap. 24, & 25.

Thomas monachus dum abiret Antiochia domum, moritur in hospicio infirmorum in Daphne, & sepelitur in sepulcro aduenis parato. Deinde Deo maximum edente miraculum, cum pompa Antiochiam transportatur. Cuius virtute pestis, quæ illic tum grassabatur, sedata est. Ad cuius honorem Antiocheni festum quotannis agunt. Euagrius lib. 4. cap. 34.

Thorithgid sanctimonialis, multum laudatur à Beda lib. 4. historia Anglorum cap. 9.

Tigrius ex seruo & eunucho presbyter, dire torquetur, falso accusatus de incendio ecclesiæ Byzantinæ, vir erga pauperes & peregrinos, si quis alius, benevolentissimus. Sozom. lib. 8. cap. 24.

Timotheus apud Gazam Palæstinæ infinitis prope tormentis exantlatis, ad extremum in rogam lentius exardescens impositus, coronam pro pietatis victoria reportat. Eusebius lib. 8. historia eccles. cap. 13 integræ versionis.

Tranquillus beatus confessor apud castrum Divionense requiescit. de cuius sepulcro magnum beneficium præstatur petentibus. Vnde manus meæ pustulis repletæ experimentum tulerunt. Greg. Turon. de gloria confessorum cap. 44.

Trutbertus fuit Germaniæ Apostolus & martyr. Lazius de genealogia Austriaca lib. 1. cap. 6.

V.

Valerius beatus confessor, Conforanensis primus episcopus, sub Theodoro episcopo, gloriose reuelatus est. Gr. Turon. de Confess. cap. 84.

Victorinus tot nobilium Senatorum doctor, ob insigne præclari magisterij, statuam in foro Romano meruit. Senex non erubuit esse puer Christi, subiecto collo ad humilitatis iugum, & edomita fronte ad crucis opprobrium. August. lib. 8. confessionum cap. 2 & 4.

Vlpianus adolescens, in ciuitate Tyriorum, post grauissimam verbera in pellem bubulam iam nuper extractam, cum cane & aspide inuolutus, præceps in mare deijcitur. Eusebius lib. 8. hist. eccles. cap. 15 interprete Christophoro.

A P P E N D I X.

Urbafus, Theodorus, Menedemus, & alij feptuaginta feptem legati ad Valentem miffi contra Arianorum perfuras, iuffu Valentis in medio mari vna cum nauigio cremantur. Sozomenus lib. 6 cap. 14. Horum magnus Theologia Gregorius meminit his verbis, Presbyterorum exuftiones marinae. Zonaras.

X

XInoridis martyris, qui Lazarum fecutus eft, beatus etiam praeterire noluit Chryfoftomus homilia quarta Lazarum.

Z

ZEnon Maiumae epifcopus grandaeuus, nunquam vmatutinos vel vespertinos hymnos neglexit, nifi febris morbus eum impediret. Sozom. lib. 7 cap. 27.

Zofima, Phoenix, & Ioannes Chuzubites miracula claruerunt. Euagrius lib. 4, cap. 7.

CONCLVSIO APPENDICIS.

IN hac appendice aliquot Sancti qui in martyrologio abfunt, funt annotati ordine literario, partim quod quorundam natalitij dies a me ignorentur, partim etiam quod reliqui nullos habeant in ecclefia natales.

Hoc igitur auctarium, paucos habet ex diuerfis auctoribus Sanctos; quos, prout occurrebant, crude in ordinem digefi. Neq. me quifquam omiffionis arguat. hoc enim tantum fuit mei inftituti, vt paucorum annotatione aliquid pedem ponerem, reliquos prout videbitur fimiliter annotandi, & colligendi, tam ad honorem sanctorum, quorum meritis & interceffione iuuari postulamur: quam ad gloriam Sancti sanctorum, qui in sanctis fuis triumphat, & nos ad eandem sortem vocare dignetur.

DE MAR-